Říjen 2015

OBČASNÍK TURISTICKÉHO ODDÍLU KADAO

BOBR 18

BOBR DĚKUJE

Moravskoslezskému kraji, který v letošním roce finančně podpořil naši celoroční činnost, Statutárnímu městu Opava, které přispělo na mezinárodní celoroční spolupráci, Klubu českých turistů a Asociaci TOM za finančí příspěvek na činnnost našeho oddílu Kadao.

BOBR UŽ JE PLNOLETÝ!

Ahoj kamaráde, právě se ti dostalo do ruky další číslo našeho oddílového časopisu. Možná tomu nebudeš věřit, ale dnes slaví BOBR své 18. narozeniny. Né, neznamená to, že by vycházel již 18 let, to si bude muset ještě chvíli počkat:-) První číslo vyšlo v říjnu roku 2009 a od té doby sis v Bobru mohl přečíst už více než 247 článků, hádanek, lušťovek, návodů a zpráviček z akcí. Jménem redakce děkuji všem, kteří si našli chvilku a podělili se s ostatními o své zážitky či vědomosti. V tomto čísle se dočteš mimo jiné o tom, jakými způsoby se dalo trávit letošní parné léto. Někdo si vyrazil na vodu, kolo, puťák či LTŠku, nebo naházel věci do batohu a vydal se do dalekého Rumunska. Jako vždycky doufáme, že se nebudeš při čtení nudit a kdyby náhodou… můžeš i ty zkusit napsat nějaký veselý článek z oddílové akce a předat jej Medvědovi nebo svému vedoucímu. Přejeme všem příjemné čtení a BOBROVI šťastné vykročení do další "osmnáctky".

REDAKCE

CO SE V TOMTO ČÍSLE DOČTETE?

- **Outdoor Chorvatskem, Bosnou, Slovinskem a Rakouskem**
  Cyklo-vodácké toulky Evropou
- **Cyklopuťák Krušnohořím**
  Ani déšť nás nezlomil
- **Celoroční oddílová hra**
  BZahájení boje se zlým Boyardem
- **KKM – Kolem kolem Maďarska**
  900km v osmi dnech strávených na kolech
- **Pálava a Vídeň**
  Jak v létě tráví čas Anička a Daneček
- **Banát 2015**
  Cesta za krajánky do Rumunska
- **LTŠ Sloup**
  Naučně-zábavná akce určená pro instruktory
- **Světlo pro Světlušku**
  Kadao se zapojilo do charitativní akce
- **Kvíz k přípravě na 21**
  ZPrověřte si své znalosti
- **XI. Olympiáda TOM na Slovensku**
  Nekonečně dlouhá cesta "na východ" a zase zpátky
- **66. sraz oddílU u Bítovského mlýna**
  Podzimní setkání oddílů v údolí říčky Seziny
- **Naši nováčci**
  Seznámení s novými tvářemi
- **Turistický závod – dřeviny**
  Učíme se s Bobram novým věcem
- **Mgr. Jezus**
  Kterak Jezus k titulu přišel

OUTDOOR CHORVATSKEM, BOSNOU, SLOVINSKEM A RAKOUSKEM

Stejně jako minulý rok a roky předešlé, tak i letos v létě jsme se s partou starších oddílových členů, rozšířenou o několik neoddílových kamarádů vydali na putování po Evropě. Tentokrát jsme zamířili na jih, první cílovou zemí bylo Chorvatsko.

Všichni natěšení jsme vyrazili v sobotu večer z Opavy a nemohli jsme se dočkat, až si sjedeme nějakou řeku, či pokoříme nějakou horu. Bohužel ve Slovinsku nám plány zkomplikovala ucpaná dálnice, a tak jsme museli z našeho programu vyškrtnout řeku Mrežnici. Někdy odpoledne jsme nakonec dorazili do tábořiště Veljun poblíž města Slunj. Ihned po vystoupení z busu nás praštilo neskutečné horko, které nás nakonec doprovázelo téměř celých čtrnáct dní. Není proto divo, že jsme podstatnou část dne strávili koupáním se v řece Koraně, od kterého nás neodradili ani místní zmije, které taktéž milují vodu. Navečer jsem se s partou skalních cyklistů, i přes nepřestávající horko, vydal na asi padesáti kilometrový výlet do Rastoky – soustavu nádherný vodopádků, na kterých místní postavili vodní mlýny.

Další den jsme se již vydali sjet naší první řeku – Koranu. Byla to ideální voda na začátek, jelikož nešlo o nic těžkého a nebezpečného, ale také ne o žádný olej. Člověk musel stále dávat pozor, aby nezůstal viset na kameni nebo aby najel na vodopádek, kterých bylo na řece opravdu dost, rovně. Ke konci se řeka ale proměnila v olej a všichni byli nakonec rádi, že jsme dorazili ještě za světla, jiným vodákům, které jsme potkali na řece, se to nepovedlo.

Po první návštěvě Chorvatska jsme zamířili do Bosny, ovšem cestou jsme ještě zastavili u Plitvických jezer. Nepříjemné bylo ovšem poměrně vysoké vstupné, nutné pro vsup do národního parku, ještě horší ale byly fronty lidí, kteří na vstupenky čekali. Byli jsme ovšem v takové situaci, že jsme nemohli dvě hodiny ve frontě čekat, tak jsme si pomohli, frontu jsme prostě obešli a vstupenky koupili hned. Investované kuny stály za to Plitvická jezera, kde se mimochodem natáčel Vinetou, byla opravdu nádherná. Zejména fascinující byla průzračná voda plná ryb. Jediné, co kazilo dojem z krásné přírody, byly všudypřítomné davy lidí.

Jednou z nejnepříjemnějších chvílí našeho výletu bylo překročení hranic do Bosny, jedné z nejchudších zemí Evropy. Všichni si museli vystoupit z autobusu a každému z nás postupně kontrolovali doklady. Celníci si poté ještě nechali otevřít vlek s koly a letmo jej prohlédli. Tolik divadla a nervů kvůli partě turistů, jako by bylo v Bosně co ukrást. To samé jsme ještě zažili na cestě zpátky.

A tak jsme byli v Bosně, nemohli jsme si nevšimnout minaretů neboli rozhleden, které byly u každé vesnice a rozbořených domů po nedávné válce. Zajímavé také bylo, že téměř žádný dům neměl fasádu, zato každý měl balkón. Ovšem kemp Kiro Ripač byl super, skoro jak z jiného světa, člověk si i připadal, jakoby znovu překročil hranice. Ovšem, že jsme v napůl islámské zemi nám připomínali místní, kteří chodili ve svých burkách. Také si díky tomu od nás vysloužili různé přezdívky – moskomoři, bubáci, kuželky. Došlo i k mezikulturnímu souboji v obřích šachách, kdy náš kamarád Pepa Eliáš hrál hned proti jedné celé muslimské rodině, tvořené otcem, několika manželkami a hromadou dětí.

Do Bosny jsme jeli především kvůli řece Uně, kterou jsme si sjeli hned dvakrát. Poprvé horní úsek, na který nás hned na začátku navnadil vodopád Štrbački buk. Voda to nebyla lehká, ale věčně pokuřujícího průvodce na kajaku, jsme si podle mě opravdu platit nemuseli, ale což už, když to musí být. Následující den, jsme si mohli užít dolní úsek Uny, tady řeka bohužel nezačínala vodopádem, ale černou skládkou, ovšem nakonec se z ní zase vyklubala nádherná řeka, která byla opět poměrně náročná.

Po návštěvě Bosny jsme se opět vrátili do Chorvatska, tentokrát k moři k městu Stalingradu, tedy Starigradu. Byli jsme v kempu připomínající svým štěrkovým povrchem spíš parkoviště než kemp, ale díky nízké ceně a prfektním sociálkám si nikdo neztěžoval. Po chladnějším počasí v Bosně nás opět čekali až nepříjemně horké dny. Tak není divu, že jsme se okamžitě po příjezdu a postavení stanů vydali k moři. Nadšení jsme všichni naskákali do vody, ovšem po pár minutách jsme vylezli se slovy: fuj, to je teplé a slané. Víťa si navíc pořezal prst a vyteklo z něj tolik krve, že se až divím, že nepřilákal žraloky.

U Starigradu jsme měli v plánu jet řeku Zrmanju, na kterou se všichni hned den po příjezdu vydali. Řeka to musela být opravdu krásná, bohužel já vám o ni moc nepovím. Mi a Šampónovi naše žaludky přikázaly, abychom celý den proleželi v kempu. Naší zábavou se tedy stalo sledování teploty na různých místech, která se vyšplhala až na čtyřicet šest stupňů. Z lítosti s námi v kempu zůstal ještě Tonda a další dva – Keliš a Alice, kteří na řece nebyli, strávili dva dny lezením po skalách v Paklennici. Další den se mi a Šampónovi udělalo dobře, tak jsme se vydali s ostatními do národního parku Paklenice, kde jsme si vyhlídli nejvyšší horu a na tu jsme vylezli. Náročný výstup stál opravdu za to, byli

jsme odměněni nádherným výhledem na moře. Někteří ten den navštívili místo Paklenice nedaleké město Zadar.

Tím náš pobyt v Chorvatsku skončil a vydali jsme se do země, kde se lidi neválí u moře, ale procují, do Slovinska. Tato země mě svou krásou a tím, jak byla svými obyvateli udržovaná, ohromila. Zde se naše výprava také rozšířila o pár členů, kteří s námi nemohli být od začátku a přijeli až teď. Spali jsme v kempu Toni u města Bovec, hned u řeky Soči, ketou Kadao sice už párkrát jelo, ale ani tentokrát jsme si ji nemohli nechat ujít. Začali jsme spodním úsekem, kde se mi mimochodem poprvé podařil eskymák na divoké vodě. Šlo o nádhernou technickou vodu, zvlášť konec, kde se pár z nás okoupalo, byl záludný. Horní úsek byl ještě o něco těžší. Tam jsem si první pořádně omlátil helmu, když jsem se pokoušel eskymovat a potom přišlo čtyřkové místo, které sjeli bez cvaknutí pouze dvě lodě a tři kajaky. I ve Slovinsku se našla parta cyklistů, které voda dostatečně neunavila, a stihli se ještě navečer zajet podívat na pramen Soči, šlo o opravdu jedinečný pramen, jelikož řeka vytékala přímo ze skály.

Ve Slovinsku se vše ovšem netočilo jen kolem vody. Jeden den jsme si vyhradili pro cyklistiku, turistiku a lezení. Já jsem patřil k partě, která vše skombinovala. Naším cílem byl vrchol Mangart. Dojeli jsme na kole tak daleko, jak jen to šlo, bylo to nějakých sedmnácet výškových metrů, bohužel jsme nedojeli všichni, co vyjeli. Některé zlákala níže položená hospoda a skončili tam. My, co jsme dojeli až na horu, jsme se dále vydali po svých až na úplný vrchol hory. Bohužel nám výhled zkazili mraky, které se přihnaly, ale i tak to stálo za to. Zábavnější ovšem bylo cesta dolů, nevědomky jsme vstoupili na feratu, samozřejmě bez jištění. Já, který nemám rád výšky, jsem teda strach měl, nakonec jsme ale všichni slezli bez úrazu. Ten přišel až při sjíždění na kole, kdy spadla Lenka. Nic vážného se jí naštěstí nestalo, pro jistotu ji ale odvezlo do kempu auto.

Poslední zemí, kterou jsme navštívili, bylo Rakousko. První zastávku jsme udělali ve vesničce Ainet. Někteří z nás se ihned po příjezdu vydali na nedalekou feratu v Galitzenklammu. Ostatní, kteří měli z přechozího dne ferat dost, navštívili na kole blízké městečko Lienz. V plánu jsme sice měli jet ledovcovou řeku Isel, kterou jsme bohužel museli kvůli vysokému stavu vody vynechat. Místo toho jsme sjeli řeku Gail, šlo asi o nejtěžší řeku, kterou jsme jeli. Celkem nepříjemná byla také kalná voda způsobena předcházejícím deštěm, která byla obtížně čitelná. Pár lodí se semlelo hned ze začátku na kataraku. Kus po proudu nám uplaval Jurášův kajak, který nakonec chytil Doktor. Hůř ale dopadl Radek. Který se v proudu zaklínil pod lodí a chvíli strávil bezmocný pod vodou, naštěstí se z toho dostal a odnesl to " jen" pohmožděným kotníkem. Na zbytku řeky ještě pár lidí zaplavalo, ale vždy jsme je z řeky bez obtíží vytáhli.

Naše putování jsme ukončili na srazu rakouských turistů ÖTK v Bretsteinu, kde jsme také potkali našeho rakouského kamaráda Marcuse. I přes přetrvávající vedra jsme nelenošili a většina z nás se vydala na pěší túru přes tři tisícové vrcholy ležící v okolí. Já s Radkem jsme si chtěli naposled užít v Alpách kolo a jezdili jsme různě po okolí. Vždy jsme vyjeli tak vysoko, jak jen to šlo, potom jsme sjeli a zkusili to nahoru zase jinde. Nakonec jsme chtěli náš pobyt v Bretsteinu ukončit fotbalovým zápasem proti ostravskému oddílu – Čmoudíkům. To že jsme prohráli, nikoho až tak moc nezajímalo, horší bylo, že si náš kamarád Peťa zlomil během zápasu nohu. Rakouská sanitka tu byla během chvíle a netrvalo dlouho a odvezli si ho do nemocnice. Mi akorát řekli, abych za tou sanitkou jel Rosťovým autem a odvezl Doktora, který umí výborně německy do nemocnice. Honit v noci sanitku, která si to jete sto čtyřicet byla celkem sranda. Naštěstí jsme s Jurou dorazili do nemocnice v celku a vše jsme tam s Péťou vyřídili. Další den nezbývalo celé partě nic jiného než sbalit lodě a vydat se na cestu domů, jelikož přišel konec naší dovolené.

Stoki

Velice děkujeme Moravskoslezskému kraji, který tuto akci finančně podpořil v rámci podpory naší celoroční činnosti a Statutárnímu městu Opava s jehož přispěním na mezinárodní celoroční spolupráci jsme navštívili sraz turistů v Bretsteinu.

CYKLOPUŤÁK KRUŠNOHOŘÍM

15.-23. 8. 2015

Při čtení instrukcí k odjezdu, čekalo některé z nás nemilé překvapení. Odjezd byl totiž naplánovaný na čtvrtou hodinu ranní, protože jsme se vydali až na druhou stranu republiky, do Karlových Varů. Všechny věci a kola se už naložili v pátek večer, takže do vlaku nám stačil malý batoh se svačinou na celý den. Ve vlaku jsme se snažili dohnat spánkový deficit a okolo 11 hodiny jsme dorazili do lázeňského města. Vyjeli jsme si nedalekou rozhlednu Daianu a prošli se městem. Druhý den ráno jsme se vydali na Loket, po cestě nás stihla bouřka, ale i přesto jsme na místo dojeli, prohlídli se hrad, ale pak zase jeli zpátky do Varů. V kempu nám Iva uvařila výborné halušky, po večeři se začalo hrát na kytaru, zpívat nebo se vytáhly deskovky.

Další den jsme kvůli dešti na kola nevyjeli, ale zašli jsme si do muzea Becherovky a do dalšího místa jsme dojeli vlakem a došli kousek pěšky. Majitelka hotelu, u kterého jsme měli spát, byl tak hodný, že nám poskytl altánek, který jsme si upravili. Na večeři jsme si dali karbanátky v hotelu. Déšť neustával. Všichni si zalezli do spacáků a spali až do druhého dne.

Byl už čtvrtý den, ale k naší smůle pořád pršelo, takže se buď spalo, hráli se hry nebo kecalo. Kolem čtvrté hodiny odpoledne ustal déšť, po dni stráveném bez kola se někteří vydali na malou vyjížďku na Blatenský vrch a urazili cca 20km. Další partička se šla projít k místní kapličce a zbytek zůstal v altánku. Ve středu ráno byla taková mlha, že nešlo vidět skoro na krok, ale na kole jsme jet museli. Takže i přes zimu a mlhu jsme vyrazili. Dojeli jsme do Božího Daru, kde jsme si sedli do hospůdky. Dali jsme si čaj a polívku, abychom se aspoň trochu zahřáli.

Představa, že další dvě noci budeme spát v kempu byla šílená. Přes Německo jsme se vydali do vesničky Kovářská, kde jsme navštívili Muzeum letecké bitvy nad Krušnohořím 11.9.1944. Správce muzea nám uvařil čaj, pustil nám videa a nechal nás se osušit. Asi po půl hodině nás provedl muzeem, které je opravdu úžasné!! Zanedlouho přišla paní, která nám zařídila spaní ve škole. Všichni byli nadšení, spalo se v suchu a měli jsme celou tělocvičnu pro sebe.

Po noci v suchu nás čekal krásný den, venku se vyjasnilo a my konečně mohli vyrazit na Klínovec, to se taky stalo. Projeli jsme opět Božím Darem, kde nejmenší z nás vyplňovali úkoly Ježíškovy cesty. Podívali jsme se k dolu Mauricius. Po příjezdu se hned začala vařit večeře, na kterou byl oblíbený buřtguláš. Poté se opět hrály deskovky.

Ráno jsme tělocvičnu uklidili a mohlo se vyrazit do Jöhstadtu, podívat se na úzkokolejku a pak údolím kolem potoka. U benzíky se vystřídali řidiči dodávky a připojili se k nám Chroští a Klíště, kteří nás točili do dokumentu o činnosti oddílů ATOMu. Jeli jsme do posledního kempu a to do Hory sv. Kateřiny, která leží na hranicích s Německem.

V sobotu jsme vyrazili do městečka Seiffen, které bylo plné obchůdků s dřevěnými hračkami. Pokračovali jsme a dojeli k německé přehradě, hned dalším cílem byla česká přehrada Fláje. Měli jsme to štěstí a viděli vesničku, kterou tato přehrada zatopila. Po procházce u přehrady jsme vyrazili na vyhlídku Jeřabina, z které byl vidět Litvínov a jeho okolí. Jakmile jsme dorazili do kempu, čekal na nás pán s prohlídkou štoly. Na večeři si každý mohl vybrat z nabídky buď guláš, smažák nebo smažený květák. Po večeři jsme si udělali oheň, u kterého se zpívalo, někteří si opekli buřty.

Druhý den ráno jsme vše sbalili a vyrazili do Mostu, který od nás byl cca 30km. Z Mostu jsme pak jeli vlakem. Sice jsme neujeli 300 kiláků, ale i přes pár deštivých dnů jsme si cyklopuťák pořádně užili!! Tak kam vyrazíme příště??

Děkujeme Moravskoslezskému kraji, který naše cyklistické putování finančně podpořil. **Stoka**

CELOROČNÍ ODDÍLOVÁ HRA

Letos mělo být všechno jinak, družiny měli na začátku roku dostat bohatství a to si strážit a postupně zvyšovat. Bohužel jsme při slavnostním předávání zlata zjistili, že veškeré zlaťáky ukradl zlý Boyard. Už to vypadalo, že letos žádná hra nebude, nakonec jsme se rozhodli, že proti Boyardovi budeme bojovat a získáme své zlato zpět. Dokonce jsme zjistili, že z věže, která je v pevnosti Boyard utekli dvě postavy, které nám pomůžou získat celý poklad zpět. Jedna z těchto postav, nám již pomohla získat první indicie. Stačilo, abychom jí zahráli scénku na Bítovském mlýně. Na následující schůzce jsme dostali dopis od Kouzelníka, že úkol splnily všechny družiny. Ihned poté byl vyhlášen další úkol o indicii, aby ji družina získala, musí do konce listopadu splnit z 10 vybraných véček alespoň 5 a k tomu musí nejméně 6 lidí splnit jakékoli jiné véčko. Už na schůzce se družinoví vedoucí snažili zopakovat véčka, aby měli úkol splněn. Aby družina získala největší část pokladu, hraje se o čas, který v pokladnici můžou strávit. Čas mohou získat ve hrách. O víkendu 17.10. proběhne jednodenní výprava, na které si přilepší, tím pádem je důležité, aby družiny jely v hojném počtu. Kromě indicii a času sbírá družina ještě klíče, které předá otec Fura nejlepší družině na výpravě. Tyto klíče jim pomohou v pevnosti. Uvidíme, jak se družiny poperou s Boyardem, a která dokáže získat zpět největší část pokladu. **Anička + Stoka + Jezus**

KKM - Kolem kolem Maďarska

Jestli jste tuto výpravu nezaregistrovali v kalendáři akcí, máte pravdu. Stoki a já (DiB) společně s dalšími třemi kamarády jsme se rozhodli vyrazit na kolech z Opavy do Maďarska. Dva roky nazpět jsme bez Stokiho podnikli podobnou výpravu KKM – Kolem kolem Moravy, kdy jsme v šesti dnech objeli severní hranice Moravy a také řeku Moravu od pramenu až do Hodonína. Nyní ale nastala mnohem větší výzva. Naplánovali jsme několik bodů cesty, které nesmíme minout a také jsme spočítali kilometry, které musíme ujet. Když vše bylo připraveno, vydali jsme se na cestu plnou dobrodružství a potu, jelikož tahat všechny potřebné věci s sebou na kole není žádná sranda.

První den byl tzv. rozjížděcí. Naplánovanou jsme měli stovku. U Přerova v Líšné bydlí babička od kamaráda Marka a ta nás vždy ráda přijme. Přes Melč, Vítkov a Odry jsme dorazili do Hranic na Moravě, odkud jsme dále pokračovali po cyklostezce podél Bečvy skoro až do Přerova. Do Líšné to pak bylo už jen kousek. Babička jako správná hospodyňka samozřejmě nelenila a celý den připravovala večeři pro pět unavených chlapců, však to znáte...

Na další den bylo v plánu přiblížit se co nejvíce rakouským hranicím ba dokonce je překročit. Tento úsek byl pro nás velice známý, jelikož jsme jej již jednou jeli. Z Líšné se přejede pár kopečků, až se přijede k Moravě. U Moravy je báječná cyklostezka, po které to frčí tak, že Otrokovice a Napajedla ani nepostřehnete. Podél zajímavého Baťova kanálu dojedete až do Uherského Hradiště, které je výborným místem pro krátkou pauzu. Než dorazíte do Hodonína, minete Veselí nad Moravou a Strážnici, kde jsme byli na cyklopuťáku v roce 2011. Cestou jsme se kochali a kochali a než jsme v Hodoníně nakoupili, bylo už šest hodin. Věděli jsme, že to na žádné velké ježdění, rozhodli jsme se dojet na Trojmezí neboli soutok Dyje a Moravy. Toto místo je kouzelné. Rybářské chajdy připomínají scény z Pirátů v Karibiku. Na jednom břehu Česko, na druhém Rakousko a my jsme naše stany postavili na slovenské straně u jedné z chatek.

Každý večer jsme vařili nějaké společné jídlo. Většinou to byly nudle s omáčkou nebo fazole. Však taky co chcete na plyňáku jiného vymýšlet...

Třetí den, který údajně bývá kritický, pro nás byl kritický jedině co do počtu kilometrů. Byl to náš nejdelší den, urazili jsme 153 km a řeknu vám, to už není málo. Po krásné cyklostezce přes rakouské Hohenau a Günserdorf jsme dorazili do Deutsch-Wagram

odkud vede cyklostezka podél Marchfeld kanálu téměř až do centra Vídně. Bylo takové horko, že když jsme poprvé spatřili překvapivě čistý Dunaj, bez váhání jsme do něj skočili. S koly v ruce jsme obešli nejznámější památky Vídně jako například Stephansdom, Heldenplatz či parlament. Poté jsme přes známý zábavní park Prater pokračovali po cyklostezce Donauradweg, která vede až do Bratislavy. Noc jsme chtěli strávit u přívozu, avšak majitel pozemku nás na jeho půdě spát nenechal a proto jsme museli skoro za tmy ještě 15 km ujet, abychom poznali nádherné veřejné tábořiště u vesnice Bad Deutsch.

Další den ráno jsme vstali v obvyklý čas – 6.00, abychom mohli co nejdříve sednout na kolo, jelikož po celý týden dosahovala teplota 40-ti stupňů. Okolo druhé hodiny jsme kola vždy na několik hodin odložili, abychom v tom největším vedru nemuseli šlapat. V podvečer jsme zase kousek potáhli.

Naše cesta pokračovala okolo Neziderských jezer, kde jsme se vykoupali, do (už konečně) maďarského Fertödu. Zde se nachází zámek Esterházy – památka UNESCO. S velkým nadšením, jelikož jsme konečně byli v Maďarsku, jsme pokračovali dále v cestě až do lázeňského městečka Sarvár. Rozhodli jsme se spát v kempu a vyplatilo se. Kemp byl v rekonstrukci, to nám ale nezabránilo. Postavili jsme si stany, okoupali jsme se v teplé vodě ve zbrusu nových, ale stále rozestavěných sprchách, nabyli jsme telefony a foťáky, uvařili si pravé nefalšované maďarské dršťky z konzervy (jelikož maďarsky umíme jen cimrmanovu říkanku „Eméš piklóš neméčíš, huňár scepéň kámoš .“ – Piš holoubku, piš nebo zcepeníš., nevěděli jsme, co kupujeme) a ráno jsme bez placení sbalili jediné dva naše stany a vyrazili dále po naplánované trase.

Ta vedla velmi nezajímavou maďarskou přírodou po dlouhých silnicích třetí (spíš čtvrté) třídy. První kopec, ale pořádný, jsme zaznamenali za vesnicí Kustány. Kromě toho, že peklo slunko, museli jsme tuto část absolvovat po hlavní cestě. Stálo to však za to! Dorazili jsme k prvnímu velkému cíli naší cesty – k Balatonu. V Balatonberény, nejbližší vesnici na jeho břehu, jsme s nadšením skočili do vody a alespoň trochu zchladili naše přehřáté organismy. Bylo opravdu teplo... Po delší pauze na pláži jsme se opět sebrali a podél vody po cyklostezce opět pokračovali. Ochutnali jsme také maďarskou kuchyni v jedné z místních hospůdek (opravdu vynikající). Začalo se však stmívat a my neměli na vybranou. Ve Fonyódu jsme zajeli do krásného parku vedle promenády (později jsme zjistili, že park byl veřejná pláž) a pod stromy postavili pouze vnitřek stanu. Přiznávám se, měl jsem trochu strach, ale vše dopadlo výborně. Brzy ráno, kdy v parku nebylo ani živáčka, jsme skočili do velmi teplého Balatonu, vyčachali se a jeli dál.

Cyklostezka podél Balatonu byla pěkně udržovaná a tak cesta plynula velmi rychle. Za chvíli jsme byli na konci jezera, kde jsme se odpojili směrem na Székesfehérvár.

Székesfehérvár je jedno z největších měst v Maďarsku, zároveň je to velmi industriální obec. Její centrum je však spravené a velmi pěkné. V místní kavárně jsme strávili chvíle, kdy na slunci bylo 60 stupňů. Kousek za městem se nachází jezero Velence. Koupání zde bylo příjemné, voda byla k mé radosti studenější než v Balatonu. Jenže pak přišla první větší komplikace. Ticekovi, našemu kamarádovi, praskl ráfek a ten pak prodřel duši. Kolo se samozřejmě vyfouklo. Museli jsme tuto nepříjemnou věc vyřešit, jelikož byla sobota večer a věděli jsme, že v neděli zřejmě žádný cykloservis nenajdeme. Textilní páskou jsme ráfek oblepili, aby nebyl ostrý a neprodřel duši znovu. Duši jsme pak zalepili několika fleky, aby nedošlo k prodření. Dofoukli jsme kolo a pokračovali dále do Martonvásáru. Stany jsme postavili k fotbalovému hřišti, odkud nás naštěstí nikdo nevyhodil.

Cíl sedmého dne byl jasný, dobýt Budapešť. A taky se tak stalo. Jelikož byla neděle, všechny obchody byly zavřené, jak jsme zjistili. Naštěstí v jedné skvělé pekárně po cestě bylo otevřeno, takže jsme pak celý den dlabali pečivo. Do Budapešti jsme přijeli jak jinak než podél Dunaje. Všichni jsme zde byli poprvé (ne jako ve Vídni, kde většina z nás byla) a tak jsme z tohoto města byli velice pozitivně překvapeni. Prošli jsme se po nábřeží (kulturní památka UNESCO), viděli baziliku Svatého Ištvána, zajeli jsme se podívat na krásné nádraží Budapešť Keleti neboli Východní nádraží, kde momentálně spí 3000 imigrantů (když jsme tam byli, bylo jich tam asi 50), koukli jsme na nádherný maďarský parlament a vykoupali se na Margaritině ostrově. Ticek v Budapešti ještě dvakrát prodřel plášť a už neměl žádný další náhradní, takže jsme začali mít strach, abychom dojeli. Naše výprava pokračovala podél Dunaje do vesnice Dunabogdány. U řeky bylo čisté tábořiště a tak jsme se rozhodli zakempovat. Ještě před tím jsme si v místní restauraci poručili pět pstruhů na pět různých způsobu a utratili tak poslední forinty.

Na další dva dny byl plán jasný, ujet 200 km, přespat kousek před Bratislavou a další den to dojet. Avšak vše bylo úplně jinak. Po ranní prohlídce starého hradu Visegrád jsme jeli po silnici až do Ostřihomi. Ticovo kolo sice drželo, ale měli jsme strach, aby nepíchnul, jelikož jsme stále neměli náhradní duši. Problémy ale začal mít Marek, který je po operaci obou kolen a právě ty ho začali pobolívat. Navíc čas neúprosně běžel a my jsme věděli, že potřebujeme ujet ještě několik desítek kilometrů a že zřejmě naše tempo bude pomalejší a tak jsme se rozhodli, že výlet zakončíme tímto krásným slunečným dnem a prohlídkou monstrózní katedrály v Ostřihomi, která se zde nad Dunajem tyčí. Byla opravdu skvostná. Zbyla chvilka na okoupání v řece, my jsme přejeli most a ocitli se ve slovenském Šturovu, kde jsme sedli na vlak a frčeli domů. Cesta byla komplikovanější, jelikož ne do každého vlaku byli ochotni akceptovat pět kol, ale s kratším časovým zpožděním jsme nakonec dorazili do Opavy. Na náměstí proběhl náš pravidelný rituál, pak už se každý vydal svým směrem.

Celkově jsme tedy najeli 900 km v osmi dnech s cca 10 kilogramovou výbavou na nosiči. Průměrně jsme vypili 4 litry vody za den, Ticek píchnul asi šestkrát, ale přesto dojel. Přeji každému zažít takovýto „hec“, přece jen říct si „Dojel jsem z Opavy do Maďarska.“…

DiB

DANEČEK & ANIČKA

PÁLAVA A VÍDĚŇ

17.-23. 7. 2015

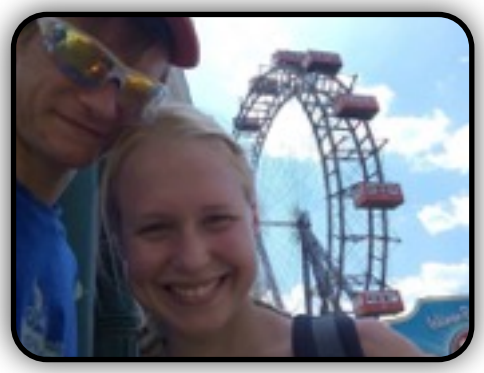

[redacted]
s Danečekem strávili skvělý týden na kole v Rakousku a na Pálavě.

V pátek ráno jsme vlakem dorazili do Podivína, odkaď jsme vyjeli směrem k našemu prvnímu cíli – Mikulov. Hned na nádraží nastal první zádrhel. Danečkovi spadl batoh z kola, ve kterém měl telefon, který pád nepřežil. Ale jak sám Dan řekl: „Ani, je to dobře připevněné, to těžiště tam víš…….“. Bohužel, já si toho, že nemám Danečka, všimla až u druhé křižovatky, když jsem nevěděla, kam dál. (Promiň Dane). Samozřejmě jsme se hned našli. Cestou do Mikulova jsme navštívili Lednický areál, kde jsme chvilku odpočívali, jelikož bylo venku neuvěřitelných 35°C. Projeli jsme na kole celý areál a až konci na nás čekala cedule: ZÁKAZ JÍDZY NA KOLE V AREÁLU (Pro příště už budeme vědět).

V Mikulově jsme se ubytovali v penzionu Euro. Večer jsme si vyšli na Svatý Kopeček, ze kterého jsme viděli krásnou duhu. Další tři dny jsme se projeli na kole, vyšli si na zříceninu Kozí Hrádek, Dívčí Hrad, koupali se v Novomlýnských nádržích a v lomu (kde se natáčeli Vinaři), taky jsme navštívili jeskyni Na Turoldu, ve které aspoň na chvíli klesla teplota pod 36°C. Na Moravě je opravdu krásně:).

V úterý ráno jsme vyjeli směrem k druhému cíli naší cesty – Vídeň. Jelikož bylo pořád kolem 35°C, jeli jsme jenom půlku trasy do Břeclavi, kde byl cestou Valtický zámek, a odtud jsme nastoupili na rychlík, směr Vídeň. Zde nastal druhý zádrhel. Měla jsem za úkol vyfotit všechny vlakové zastávky ve Vídni, abychom věděli, na které z nich vystoupit. Já si ovšem vyfotila jen ty, které nám byly absolutně k ničemu. Tak jsme tedy někde vystoupili a nastala další hodina a půl chození od ničeho k ničemu a tázání se kolemjdoucích na trasu, aspoň k Infocentru. Naštěstí jsme všechno brali s nadhledem a za necelé 2 hodiny jsme byli v našem penzionu Herbals.

Ještě ten večer jsme si prošli Vídeň, zhlédli zdejší památky, jako radnici, parlamentní síň a divadlo. Další den jsme se vydali do Prateru. Prater je velký komplex všemožných zábavných domů, kolotočů a známým vídeňským kolem. Cestou zpátky jsme navštívily dva významné architektonické domy. Prvním byl Kunsthaus, který byl natřený na šachovnici a ve stejném duchu byl celý interiér domu. Druhá byla návštěva domu Hundertwasserhaus, kde bylo každé patro natřené jinou barvou.

Poslední den strávený ve Vídni jsme jeli k Schönbrunnskému paláci a do stejnojmenné ZOO. V ZOO měli snad všechny druhy zvířat, dokonce i fosforeskujícího štíra, koalu či pandu.

Ve čtvrtek ráno jsme se sbalili a vyjeli k vlakovému nádraží. A zde nastal poslední zádrhel naší cesty. Sice jsme přijeli asi 20 minut před odjezdem našeho vlaku, ale řada na lístky byla tak dlouhá, že nám vlak ujel před nosem. Nezbývalo nám tedy nic jiného, než si zaplatit jiný vlak za velmi vysoký příplatek. V Brně, jsme zašli na oběd s našim Víťou. Poobědvali jsme, dali si Mozartovy koule, dobře pobavili a rozešli se po svých. My jsme měli ještě chvilku času, tak jsme si vyjeli na hrad Špilberk. Nasedli jsme na vlak a s pomocí Dominionu jsme byli v Opavě, co by dup.

Byl to suprový výlet, díky Danečku! Už se nemůžu dočkat na příští rok.
A vůbec Dane, kam to bude příště?:)

PS: Po celou dobu jsme neměli horší počasí než 35°C. Naší jedinou spásou byl obchod HOFER, kde byl jak chládek, tak vynikající pomerančové džusy, který jsme vypili x litrů. Ještě, že tě máme Keli! :D;)

(Pro ty, kdo neví - Keliš = Adam Hofer) **Anča**

Banát. Možná jste to slovo nikdy neslyšeli. Banát je oblast v Rumunsku, kde už od dob Rakouska-Uherska, existuje několik českých vesnic. Původně sem Češi přišli ve službách armády chránit hranice. Výměnou za to dostali půdu, kde mohli hospodařit. Dnes je Banát chudým krajem s málem pracovních příležitostí, a tak se lidé hlavně starají o svá hospodářství nebo odcházejí za lepším životem zpět do Čech. Naštěstí místní nádherná krajina a tradiční způsob života láká turisty z České republiky.

Zlákalo to i mě s Dibem, Stokim a dalšími kamarády. Začátkem září jsme se vydali na 1000km dlouhou cestu do vesnice Svatá Helena. Při prohlídce vesnice v nás místní okamžitě poznali turisty, zastavovali nás ptali se, co nového v Čechách. Ve zdejším obchodu, který slouží také jako hospoda jsme utratili první koruny a zároveň s paní prodavačkou domluvili parkování u jejího domu. Ano, v Banátu se dá platit korunami. Dokonce jsou místní často raději, když turista zaplatí v korunách, než v leiích.

Svatá Helena ale nebyl cíl prvního dne. To byl Gerník, kam jsme se vydali po červené značce, kterou zde vyznačil Klub českých turistů. Cestou udělali jen malou odbočku a nakoukli do volně přístupné jeskyně. V Gerníku nás ubytoval místní největší sedlák Véna. Ten nám po příchodu ukázal celé své hospodářství, dal ochutnat jeho slivovice a výborného domácího sýru. Večer v hospodě jsme se pak dozvěděli spoustu informací o tom, jak se v Banátu těžce žije a důvody, proč mladí často volí návrat do Čech.

Nejvýše položenou a údajně nejhezčí vesnicí je Rovensko. Já musím souhlasit, protože umístění na kopci, malované domy společně s výhledy do krajiny z ní dělají opravdu kouzelné místo. Kdo se sem vydáte a máte rádi sladké, vyhledejte ubytování u paní Pražákové, protože její vdolky jsou kolosální. Já na ně budu vzpomínat ještě dlouho.

Nejdelší dobu jsme strávili v Einbentálu, kde se nás ujala maminka paní Pražákové. V této vesnici jsou na turisty asi nejpřipravenější. Funguje zde hospoda U Medvěda, která slouží i jako informační centrum. Majitelé pořádají letní hudební festival, kam už několik let po sobě jezdí kapely jako Mňága a Žďorp, Divoký Bill nebo Wohnout. Festival jsme sice už nestihli, za to nám Dib u majitele hospody zajistil projížďku na motorovém člunu po Dunaji.

Snad budu mluvit za všechny, když řeknu, že nás Banát uchvátil. Mimo nádherné a jen málo dotčené přírody, je obrovským zážitkem sledovat způsob života a projevy kultury, která u nás již dávno zanikla. Zřejmě i z těchto důvodů jsme se rozhodli, že uspořádáme pro starší výpravu do Banátu. Teď je třeba vymyslet vhodný termín. Doufám, že to výjde už příští léto.

VÍŤA

LTŠ SLOUP

Tak a je to za námi. Letošní LTŠ a jedním slovem to bylo boží. I když jsme všichni přijížděli trochu vyděšeni do neznáma. Po týdnu jsme odjeli jako přátelé a nový mladí instruktoři. Popsal bych vám tedy ten den, který na mě zapůsobil nejvíce.

Byl to šestý předposlední den. Ráno jsme zahájili netradiční rozcvičkou na kočku a myš. kdy jsme utvořili bludiště ze svých těl ve kterém se kočka s myší museli honit. Dopoledne jsme pak strávili přednáškou od Radky Šumerové o právu. Co by se nám v oddíle mohlo stát za nepříjemnosti a jako překvapení jsme si pak zkoušeli zahrát pravé soudní přelíčení. Po obědě proběhla krátká ukázka sportovní hry brenball a pak nám naši školitelé řekli že máme jet autobusem do České Lípy a tam že budeme hrát vyzvědače. Vyzvědači jsou parádní městská hra kde se hráči rozdělí do týmů (my jsme měli tři). A pak běhají po historickém centru a snaží se odpovědět na otázky, které jim nachystali jejich soupeři. A tak se město promění v hřiště, ve kterém se nadšeně honí parta bláznů. Mnohé oddíly jistě znají. Samozřejmě jsme si to všichni náramně užili.

Tak to byl jeden z sedmi naprosto super dnů letošní LTŠ. Ještě správa pro ty kdo rádi jedí, vaří tam výborně. Takže kdo se chystá na příští rok, nebojte hlady nebudete.

Na závěr bych rád poděkoval Tomkovi Hurtovi, Zdeňkovi Šmídovi, Jiřímu Šmídovi, Matějovi Chourovi , Veronice Plechatové za to jak nám tuto akci pěkně nachystali a Moravskoslezskému kraji, který naši účast na LTŠ ve Sloupu finančně podpořil.

Z Opavy zdraví spokojení účastníci Ondra Hon, Katka Honová, Mája Šrajerová a Hanka Režnarová

Šampon

SVĚTLO PRO SVĚTLUŠKU

7. - 11. 9. 2015

Jak funguje Světluška a komu se snaží pomoct?

Světluška je dlouhodobý projekt Nadačního fondu Českého rozhlasu založený na solidaritě a dobré vůli lidí, kteří se rozhodli darovat nevidomým trochu světla. Světluška pomáhá dětem a dospělým s těžkým zrakovým postižením. Je oporou pro ty, které nelehký životní osud postavil před každodenní výzvu: znovu a znovu se učit životu ve tmě - bez pomoci jednoho z nejdůležitějších lidských smyslů. Světluška svítí od roku 2003. Do projektu se zatím zapojilo více než 66 000 dobrovolníků a miliony dárců.
A my byli letos jedni z nich!

Jak jsme se k tomu dostali my a jak to probíhalo?

Když Šampón, Kača, Mája a Hanule přijeli ze Sloupu nadšeni z této akce, rozhodli se to prosadit i u nás a pomoct tak dobré věci. Tom se Šampónem zařídili všechny formality. Holky s nimi rozdělili všechny letáčky, píšťalky, magnetky, náramky a tykadla do košíků a vše tak bylo připraveno. A my mohli začít!

Celý týden, 7.-11. 9. jsme se scházeli po škole a po skupinkách obcházeli celé město skrz na skrz. Nejčastěji lidé kupovali svítící náramky s magnetkou. Kasičky byly každým dnem plnější a plnější za což jsme byli velmi rádi. Největší radost nám vždy udělali ti, kteří přispěli ještě dříve, než jsme se jich stačili zeptat. Když viděli naše hýbající se tykadla, světluší trika, začali vytahovat peněženky a usmívat, což bylo hrozně milé. Našli se ale i takoví, kteří nás škaredě poslali pryč. Ovšem každý je nějaký a my s tím počítali. Naštěstí jich nebylo moc. V sobotu večer se naše Světlušky sešli u TeTe doma a začali počítat a počítat a počítat….. Až napočítali neuvěřitelných 34 000,-Kč!! Není divu, že se nám 2 kasičky roztrhly už v půlce týdne . Chci veřejně poděkovat všem, se kterými jsme pomohli dobré věci. A taky těm, kteří nám přispěli!

DÍKY Světluškám - Šampónovi, TeTe, Opičce, Báji, Hanuli, Máji, Kači H., Šupolce, Lamovi, Koštěti ml., Uršulákovi, Ufovi, Verči V., Tomíkovi K., Stoce, Aničce, Tygříkovi, Káji, Markét a Noemi.

PS: A co příští rok, jdete do toho s námi?

(Pro zajímavost - další oddíly, které se taky přidaly a pomohly– celkem 14)

Beroun	TOM 21112 Trilobit	Ostrava	TOM 20607 Sihasapa
Brno	TOM 20203 Oftalmo	Otrokovice	TOM 1419 Otrokovice
Bystřice pod Hostýnem	TOM 3003 Pawnee	Poděbrady	TOM 4005 Robinsoni
Česká Lípa	TOM 1007 CHIPPEWA	Praha 6	TOM 9922 Arachni
Česká Lípa	TOM 19197 Dakoti	Třinec	TOM 1303 Maracaibo
Litoměřice	TOM 19028 Sluníčka	Opava	TOM 4207 KADAO
Olomouc	TOM 4105 Tuři	Frýdlant nad Ostravicí	TOM 1310 Divočáci

KVÍZ K PŘÍPRAVĚ NA 21

1. Co zobrazuje tato značka?

a) Samostatné budovy
b) Myslivna, hájovna
c) Továrna s komínem
d) Elektrárny

2. Jaký druh ohně odpovídá popisu:

Je to nejpoužívanější druh ohně.
Je slavnostní.
Šestiboká/ý nebo čtyřboká/ý.

a) Závěs
b) Pagoda
c) Hranice
d) Pyramida

3. O jaký jde zámek?

a) Zvíkov
b) Švihov
c) Orlík
d) Karlštějn

4. O jakou turistickou značku se jedná?

a) Koncová značka
b) Odbočka k vrcholu
c) Místní značení
d) Odbočka ke studánce nebo pramenu

5. O jakou dřevinu jde?

a) Růže šípková
b) Hloh obecný
c) Trnovník akát
d) Jírovec maďal

Správné odpovědi najdeš na straně 23
TeTe

6. Která města se skrývají pod čísly 1, 2, 3 (ve správném pořadí)?

a) Ostrava, Plzeň, Jihlava
b) Ostrava, Jihlava, Plzeň
c) Opava, Karlovy Vary, Jihlava
d) Olomouc, Kladno, Znojmo

7. O jakou rostlinu jde?

a) Sedmikráska chudobka
b) Blatouch bahenní
c) Sasanka hajní
d) Pryskyřník prudký

8. Vypočti, kolik jsou od sebe ve skutečnosti body A a B, je-li dáno:

Body A a B jsou na mapě od sebe vzdáleny 5 cm.
Měřítko mapy je 1:50 000.

a) 2,5 kilometrů
b) 250 metrů
c) 5 kilometrů
d) 25 kilometrů

9. O jaké evropské město se jedná?

a) Londýn
b) Madrid
c) Praha
d) Berlín

10. Jaká světová strana patří místo otazníku?

a) západ
b) východ
c) sever
d) jih

XI. OLYMPIÁDA TOM NA SLOVENSKU

24. 9. – 28. 9. 2015

Pamatujete na olympiádu, kterou jsme pořádali v naší Opavě? Tak to už jsou 3 roky, které utekly jako voda!

Od čtvrtka do soboty jsme se účastnili XI. OLYMPIÁDY TOM. Jelikož byl pořádající oddíl TOM Brontosaurus až z Trebišova, slovenského města, které je až skoro na hranicích s Ukrajinou a Maďarskem, celý čtvrtek jsme strávili v autobuse. V našem autobuse seděla celá a taky jediná česká výprava a to my Kadao, oddíl Čmoudík Ostrava a Divočáci z Frýdlantu.

K večeru jsme dorazili do Trebišova, které už od pohledu bylo velmi zajímavé a trošku i nebezpečné město. Snědli jsme večeři, ubytovali se a sešli se na oficiální zahájení. Každý oddíl vyslal své dva zástupce s vlajkou, z nás to byli Šampon a Anča. Sešlo se nás celkem 7 oddílů (3 české a 4 slovenské). Poté následovala hromada proslovů, jak od hlavní organizátorky, tak starosty a ředitele sokolu Trebišova. Celý večer trval asi hodinu a půl a provázela nás jím spousta tanečních čísel. Dokonce se už rozdávaly první medaile! A to každému hlavnímu vedoucímu, v našem případě Tomovi, za práci, co pro nás všechno dělá.

V pátek přišel první soutěžní den. Začalo se fotbalem, stolním tenisem a regatou. Naši kluci si vedli velmi dobře, ale bohužel hned první zápas nastoupili proti oddílu Brontosaurus, který na to trénoval celý rok a tak nás vyřadili ze hry a my hráli o 3-4. místo s Čmoudíkama. Regata se vázala venku, jak za jednotlivce, tak v šestičlenných družstvech. Když se dohrál fotbal, nastoupil na řadu volejbal. Ve volejbalu jsme si vedli taky velmi dobře, ale oddíl Brontosaurus, byl opět lepší. Nevadí!

Odpoledne jsme jeli na výlet na místní nejvyšší bod Rozhlednu a na nejníže položený bod na Slovensku. Večer se hrála večerní hra Duch Města. 6členné týmy se vydali do města a s pomocí tajenek a různých nápověd měly navštívit všech 5 náměstí v městě. Byla to fajn hra, při které bylo potřeba dostatek trpělivosti, odvaha a rychlý únik. Pozdě večer za námi taky dorazili Dib s Ivkou, Daneček a Víťa.

V sobotu dopoledne jsme vázali zbytek uzlařské regaty, nacvičili si píseň a scénku na večerní ceremoniál a hlavní soutěží byl přespolní běh. Běželo se v parku a vedli jsme si velmi dobře! Odpoledne jsme vyjeli na výlet, další rozhlednu, která byla výš než bod předchozího dne. V sobotu i v neděli nám sice poprchávalo a tak jsme nemohli uskutečnit celou túru, ale i přesto jsme viděli novou a zajímavou krajinu.

Večer nastal večer „D“. Vždy se vyhlásilo pár soutěží, po kterých měl každý oddíl připravený svůj kulturní program.

A jak jsme dopadli?

NAŠE VÝSLEDKY NA XI. OLYMPIÁDĚ TOM:

Týmové sporty:
2. místo Volejbal
4. místo Fotbal

Regata jednotlivci:
1. místa Ája, Anča a Jezus
2. místa Nelka a Stoka (vždy mladší a starší kategorie),
3. místo Hrošice.

Regata družstva:
1. místo st. kategorie (Šampon, Stoka, Terka P., Kača H., Anča, Jezus)
1. místo v ml. kategorie (Míša, Fíďa, Market, Verča, Bája, Ája)

Přespolní běh:
1. místo Tete(st. holky), Nelka (ml. holky), Uršulák (ml. kluci)
2. místo Stoka (st. holky)
3. místo Anča (st. holky), Daneček (st. kluci) a + další běžci z kadaa

Stolní tenis:
1. místo Ufo a Diviš
3. místo Mik a Tom Košic

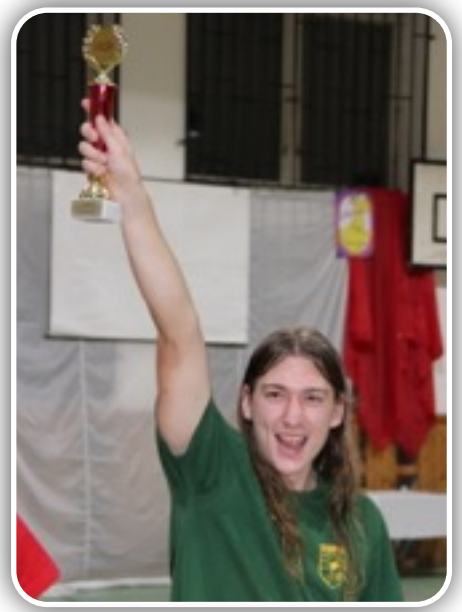

Střelba:
1. místo (Tete, DiB, Šampon),
1. místo (Míša, Tom, Ufo)

Dále jsme ještě získali:
1. místo zpěv (Čert ví proč)
1. místo scénka (Popoluška)
1. místo hudební nástroj (Falling Slowly - Miki a Ája).

V neděli jsme už měli program podle sebe. Půlku dne jsme strávili v maďarských termálech a potom jsme hráli hry v tělocvičně. Bylo to super.

V pondělí jsme se vydali na cestu zpět. Ráno jsme se sbalili, cestou do Opavy jsme navštívili kolibu, kde jsme všichni utratili majlant za výborné sýry a před třemi hodinami jsme dorazili do Opavy.

Víkend to byl super, užili jsme si spoustu srandy, zasportovali si a vše co mělo **M E Z E R Y**, jsme si po svém v rámci možností vylepšili. Všem našim děckám patří potlesk za skvělou reprezentaci našeho oddílu a hlavně za skvělé umístění!

Děkujeme Statutárnímu městu Opava a Moravskoslezskému kraji za finanční podporu, díky které jsme se mohli mezinárodní olympiády v Trebišově zúčastnit.

ANČA

Opava

Moravskoslezský kraj

66. SRAZ ODDÍLŮ U BÍTOVSKÉHO MLÝNA

Letošní sraz byl pro nás velmi úspěšný! Odvezli jsme si domů všechny tři štíty. Holky, kluci i veteráni.

A jelikož je možné, že někteří vůbec nevědí, jak to na takovém srazu vypadá, co se dělá a jak, o co se soutěží, ráda Vám to teď shrnu. Sraz oddílů pořádá oddíl BVÚ. Soutěž má 5 disciplín. Všechny 4 disciplíny jsou do posledních chvil tajné až na tradiční štafetový běh. Letos byly zbylé disciplíny takové: přepalování provázku, příroda, orientace a gonio (což byla orientace ve tmě). Celý den plníme všechny disciplíny tohoto závodu a mezitím probíhá spousta soutěží, které si připravily jiné oddíly. Jejich soutěže se ovšem vyhlašují samostatně. Ty nejlepší týmy (po 7 lidech) získají na konci srazu putovní štít. A v neposlední řadě soutěžíme také v nejlepší oddílové kronice a za jednotlivce nejlepší deník.

Ráno jsme se tedy autobusem přesunuli k hájence, od které jsme pěšky došli na louku, kde se sraz každoročně pořádá. Postavili jsme stany pro skoro suprově neuvěřitelných 55 človíčků. (Neuvěřitelné to bylo v tom, protože některé oddíly měli jen 10 nebo 20 členů). Akim, hlavní vedoucí BVÚ, pronesl pár slov, o tom jak bude závod probíhat a jaké budou disciplíny, další oddíly představily své soutěže a vlajkonoš vyvěsil vlajku. Naše soutěže byly takové: Vrchní prchní - balón ležel na desce, kterou 4 lidé zvedli pomocí 4 lan a měli s ním balancovat tak, aby nespadl (Marcelek, Tom) a Dvakrát měř, jednou neřež – stefit Mölkku s největším číslem (Keliš, Markéta).

První disciplínou je vždy štafetový závod. Všichni si navzájem fandíme, díváme se, jak se mění a nemění pořadí a je to vždycky jedna z nejlepších disciplín. Další disciplíny vždy týmy prochází individuálně. Když týmy dokončí hlavní závod, můžeme si zasoutěžit ve hrách od ostatních oddílů, můžeme lasovat, vázat 6 základních uzlů nebo si číst a prohlížet kroniky a deníky.

Během dopoledne se smažily langoše (s povidly nebo česnekem, sýrem a kečupem) a na večeři Marcel uvařil stejně výborný guláš.

Nacvičili jsme si písničku k večernímu ohni.

U večerního ohně měl každý oddíl připravenou soutěžní scénku a píseň. Naše soutěžní scénka byla od Bobanů – Hokejový zápas, kde v hlavní roli hrál Míša Grufík a Uršulák. U písně Kamarádi musím vyzdvihnout Motýlovo taneční číslo! Taky Aliččiny housle, kytary Poldy a Diba a hlavně super zpěv nás všech. Po skončení hlavního programu, jsme kdo chtěl, až do pozdního večera zpívali a zpívali a zpívali..... a bylo to prima!

Ráno jsme si hodinu zahráli střelecký turnaj, který připravil Marcel, který obsahoval plno různých disciplín - od kriketu, přes střelbu, házení talíře a dalších.

Poté proběhl nástup. Byly vyhlášeny všechny soutěže. Za hry ostatních oddílů získali diplom: Daneček, Pérák, Nelka, Opice, Jája, Míša Grufík, Jirka Zapletal, Julča (Kdybych na někoho zapomněla, moc se omlouvám, napište mi a já to rychlostí blesku dopíšu). Za naši kroniku jsme získali spolu s Čmoudíky první místo.

A teď už k hlavnímu závodu. Naše děvčata měla dva týmy. A - Tete (starší holky) a B -Mája (mladší holky).

Na krásném 4. místě se umístilo družstvo B. Díky holky!:) a na ještě krásnějším prvním místě družstvo A!!! Máme tak doma putovní štít za holky. Holky byly nepřemožitelné ve všech disciplínách, jen štafeťák jim utekl o jedno místo. Naši kluci měli týmy tři. C – Motýl (nejmladší - Kukly), B – LP (mladší - Gumoví medvídci) a A - Šampon (starší - Plyšoví medvídci). Kukly výborně zvládly všechny disciplíny, především orientaci, ale jelikož soutěžily s velkými kluky, neumístili se. Gumoví medvídci si vedli také dobře. Nejlépe se ale umístilo družstvo Plyšových medvídků! Máme další první místo a to znamená další putovní štít! Díky kluci!! A veteráni? Získali jsme štít také! Takže jsme si domů vezli všechny 3 štíty! Jste super děcka!:) Vlajkonoši sundali vlajku, my zvolali Nazdar. Tím se ukončil 66. oddílový sraz.

Poté jsme sbalili sebe a stany a vyšli směrem k Hájence. Autobusem jsme dorazili do Opavy a poté si šel každý po svých domů.....

Děkujeme Moravskoslezskému kraji, který naši účast na srazu finančně podpořil. **ANČA**

66. Sraz oddílů - Bítovský mlýn 2.10. - 4.10.2015 (Pětiboj)

Start. číslo	Družstvo	Vedoucí	Štafetový běh	Orientace	Gonio	Přepalování provázku	Příroda	Součet	Pořadí
Hoši									
1	PRŮZKUMNÍK	Brumla	3	10	3	10	4	30	5
2	PRŮZKUMNÍK	Lukáš	11	10	14	10	9	54	13
3	KTO	Damián	10	8	10	9	15	52	12
4	BVÚ - "A"	Ježek	2	2	6	8	7	25	3
5	ESKADRA	Cvak	9	10	12	3	2	36	7
6	BVÚ - "D"	Wonka	8	9	7	6	6	36	7
7	BVÚ - "B"	Rajče	6	7	8	7	1	29	4
8	BVÚ - "C"	Pavel	7	10	2	11	12	42	8
9	ČMOUDÍK	Vojta	11	4	15	12	14	56	14
11	30 + 2 - "A"	Omar	5	5	5	1	3	19	2
12	30 + 2 - "B"	Jiří	11	10	14	2	10	47	10
13	30 + 2 "C"	Cézar	11	10	11	8	11	51	11
14	PAPRSEK	Homi	9	6	9	12	16	52	12
15	KADAO - PLYŠOVÍ MEDVÍDCI	Šampon	1	1	1	5	8	16	1
16	KADAO - GUMOVÍ MEDVÍDCI	Lp	4	10	4	9	5	32	6
17	KADAO - KUKLY	Motýl	10	3	13	4	13	43	9
Dívky									
101	ZÁLESÁK	Markéta	4	3	4	2	3	16	2
102	DÍVČÍ TROJKA	Fík	5	4	3	3	2	17	3
103	KADAO - "A"	Tete	2	1	1	1	1	6	1
104	KADAO - "B"	Mája	3	2	6	4	5	20	4
105	BVÚ - DÍVKY	Markéta	5	6	5	4	6	26	5
106	ČMOUDÍK	Lea	1	5	2	4	4	16	2
Veteráni									
151	30 + 2 - VETERÁNI	Béďa	5	7	3	1	6	22	5
152	ZÁLESÁK	Vojta	1	4	6	5	7	23	6
153	PRŮZKUMNÍK	Pulec	4	6	5	4	1	20	4
154	ČMOUDÍK	Marťas	6	2	4	3	2	17	2
155	VŠICHNI CHCEME ZÁVODIT	Dib	3	1	1	2	4	11	1
156	DRSNÍ INVALIDÉ	Pařez	2	3	2	7	5	19	3
157	ESKADRA + KADAO	Káča	6	5	7	6	3	27	7

NAŠI NOVÁČCI

Ahoj,
stejně jako každý rok, jsme i letos do oddílu přijali několik nováčků. Bobr nám je bude všechny postupně představovat U nováčků jako obvykle pracuje Tygřík s Markétou, Uršulou a Stokou a pomájají jim Hanule s Aňou a Káčou.

Káča

Tak tady je máme:

Terka Foltysová: Terka chodí do 1. třídy. Ve svém volném čase ráda maluje a dělá gymnastiku. V oddíle se jí zatím moc líbí. Má ráda mapovky a taky jí moc baví pantomima.

Adam Čech: Adamovi je 8 let. Mezi jeho záliby patří šachy a taky pravidelně navštěvuje Klub nadaných dětí se kterým jezdí na různé exkurze a dozví se tam spoustu nových věcí. Není tedy divu že ho v oddíle nejvíc baví znalosti.

Klárka Rončková: Klárka chodí do 3. třídy. Ve svém volném čase ráda čte knížky a navštěvuje keramický kroužek. Do oddílu chodí moc ráda a nejvíc ji baví hry.

Vojta Drkal: Vojtovi je 8 let. Mezi jeho záliby patří plavání. Taky si rád staví z lega. V oddíle ho nejvíc baví když si jdeme hrát na palouček. Má ale taky rád deskovky.

Amálka Zapletalová: Amálka chodí do 2.třídy. Ve svém volném čase ráda sportuje a hraje deskovky. Zatím s námi byla na jedné výpravě a to na srazu turistických oddílů, moc se jí tam líbilo a už se těší na další výpravu.

Kuba Ďuriš: Kubovi je 7 let. Mezi jeho záliby patří motorky a taky chodí do juda. V oddíle ho zatím nejvíc baví mapovky a uzly. K jeho kamarádům které tady v oddíle poznal patří Vojta a Jirka.

UČÍME SE S BOBREM

TURISTICKÝ ZÁVOD - DŘEVINY (DO 14 LET)

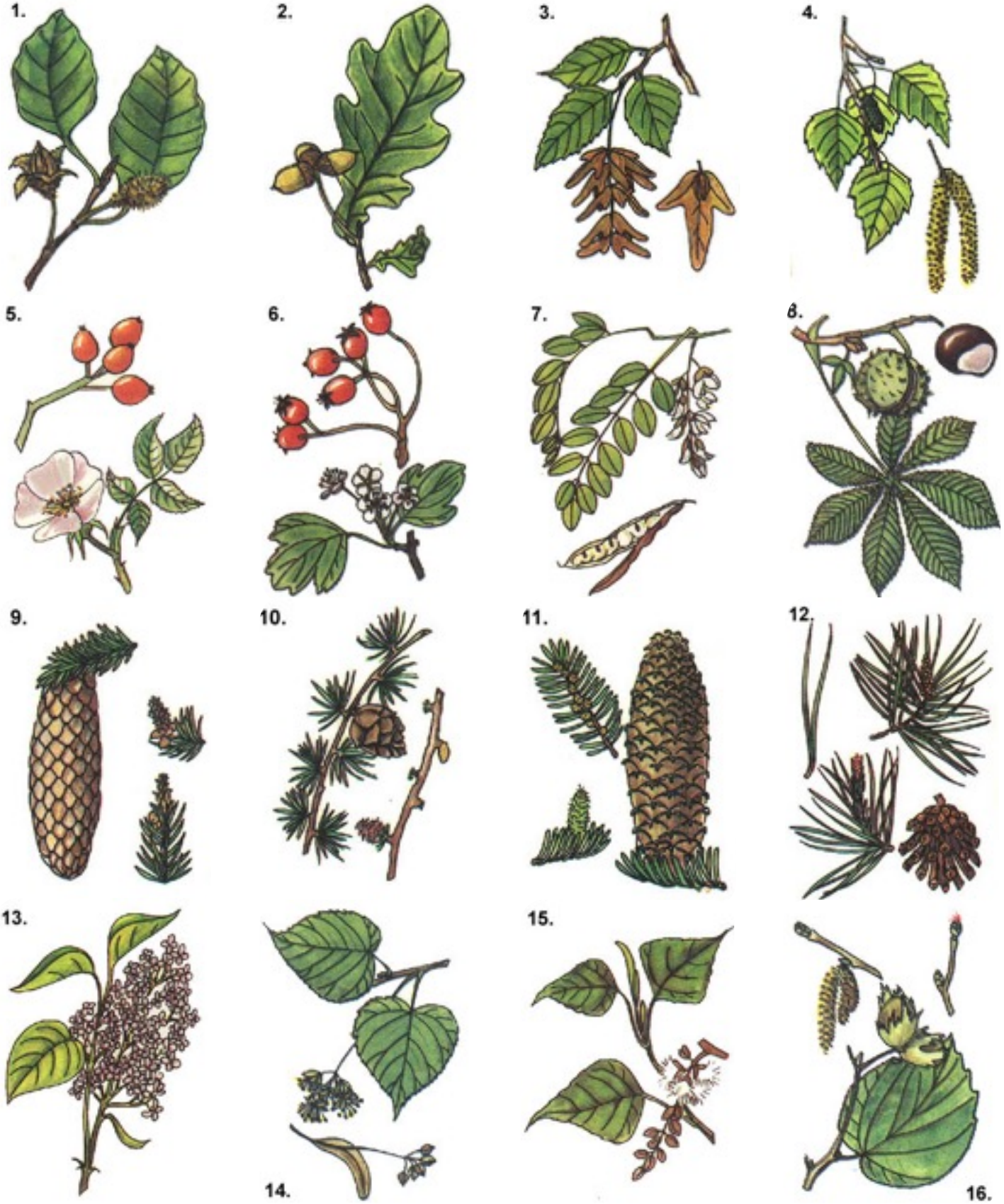

1 Buk lesní
2 Dub letní
3 Habr obecný
4 Bříza bradavičnatá
5 Růže šípková
6 Hloh obecný
7 Trnovník akát
8 Jírovec maďal
9 Smrk ztepilý
10 Modřín opadavý
11 Jedle bělokorá
12 Borovice lesní
13 Šeřík obecný
14 Lípa srdčitá
15 Topol černý
16 Líska obecná

UČÍME SE S BOBREM

TURISTICKÝ ZÁVOD - DŘEVINY (NAD 14 LET)

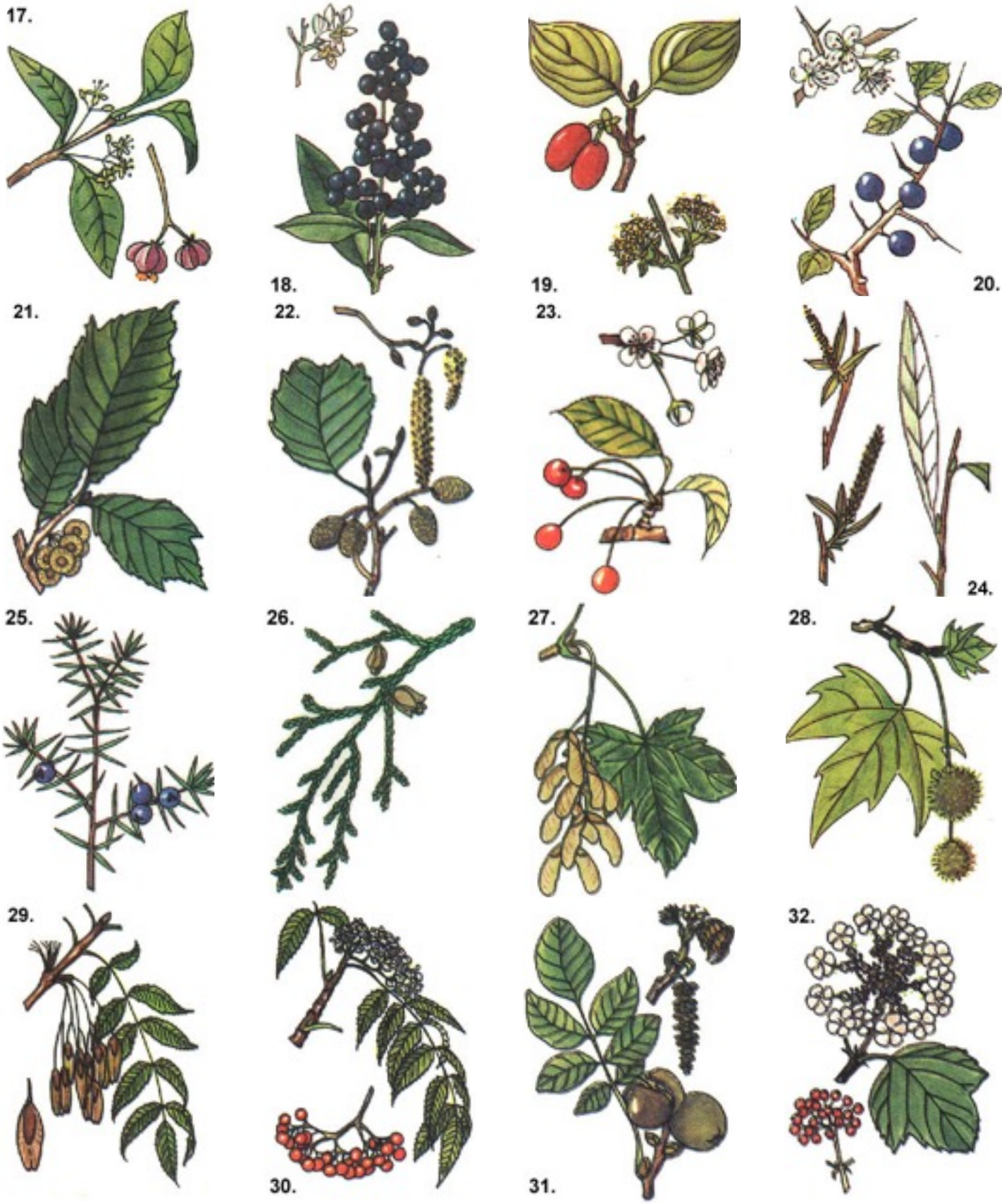

17 Brslen evropský
18 Ptačí zob
19 Svída
20 Trnka obecná
21 Jilm drsný
22 Olše lepková
23 Třešeň ptačí
24 Vrba bílá
25 Jalovec obecný
26 Zerav (thuje)
27 Javor klen
28 latan javorolistý
29 Jasan ztepilý
30 Jeřáb ptačí
31 Ořešák královský
32 Kalina obecná

MGR. JEZUS

Všechno začalo již v roce 2012, kdy jsem byl přijatý na navazující studium na Slezské univerzitě, obor Informatika. Již v tomto roce jsem si musel vybrat svou diplomovou práci, dlouho jsem nevěděl jakou zvolit, nakonec jsem si vybral z vypsaných. Téma teda nakonec bylo „Sada výukových příkladů z nesekvenčních výpočtů“, mělo se jednat o program v C# s ukázkami paralelní kódů.

Rok jsem odkládal začátek sepisování, až se nakonec objevilo nové lepší téma, takže jsem změnil téma na „P systémy a jejich aplikace“ tohle téma mělo výhodu v tom, že v něm by bylo možné pokračovat i na doktorském studiu. Začal jsem teda studovat, sepisovat, programovat, stavět,... Nakonec vzniklo robotické autíčko řízené P kolonii, spolu s diplomovou prací jsem vše odevzdával těsně před odjezdem na oddílový tábor.

Po táboře zbýval pouze měsíc na naučení všech otázek ke státnicím. Většina otázek byla naštěstí již vypracována, takže zbývali asi 3 předměty, které bylo lepší se učit přímo ze skript. Státnice se skládali ze 3 okruhů: TEORETICKÁ INFORMATIKA, PROSTŘEDKY A METODY INFORMATIKY a UMĚLÁ INTELIGENCE A KOGNITIVNÍ VĚDY. V těchto okruzích je 9 předmětů. V posledních dvou týdnech se to začalo celkem kupit a šance všechno stihnout začala být mizivá. Nakonec jsem to všechno nějak stihl a už šlo jen doufat, že padnou dobré otázky.

Poté přišel den státnic a bylo jasné, že už se víc nenaučím. Nasadím kvádro a jedu do školy kde se všichni scházíme asi v hodinovém předstihu. Všech 5 nás je v dobré náladě. Postupně se schází i porota, která je naštěstí v dobré náladě. Vzhledem k tropickým teplotám nezdržujeme a téměř hned začínají obhajoby diplomových prací. Rychlé vyhodnocení a porota oznamujíce že všichni prošli. Teploty jsou nad 30°, naštěstí se našlo řešení, do zkouškové místnosti se přinesl aspoň přenosný větrák. Netrvá dlouho a jdu ke zkoušce. Vybírám si z otázek a doufám, že padnou ty „správné“ Nakonec padly tyto otázky 1) Chomského hierarchie gramatik a jazyků (Kapitoly z teorie formálních jazyků) 2) Rozhodovací analýza jako technika řešení rozhodovacích situací. Princip rozhodovací analýzy, využití při řízení projektů vývoje IS. (Výběr informačních technologií) 3) Perceptron a perceptronový učící algoritmus, realizace logických funkcí perceptronem, omezené schopnosti jednovrstvých perceptronových sítí. (Umělé neuronové sítě). Takže otázky vypadali celkem v pohodě. Porota je celkem drsná, ale odcházím s dobrým pocitem. Nakonec jsme se všichni dozvěděli, že jsme všichni prošli. Takže stačí jen oslavit státnice a můžeme začít používat titul Mgr.

Vypadá to jako konec let studii, ale není, protože jsem byl přijat na doktorské studium. Takže třeba za pár let jestli dokončím disertační práci „Počítačová analýza a klasifikace rizikovosti aterosklerotických plátů v sonografických řezech“ se tady objeví další článek Mgr. Jezus PhD., ale zatím nebudeme předbíhat.

Jezus

SPRÁVNÉ ODPOVĚDI "KVÍZ 21"

1) d	4) d	7) d	10) c
2) b	5) b	8) a	
3) c	6) a	9) d	**TeTe**

LUŠTÍME S BOBREM

Správnou odpověď ti sdělí: **MEDVĚD**

V	Ý	P	R	A	V	A	Č	E	K
L	A	D	Z	U	O	R	B	L	A
A	K	C	E	B	S	A	U	K	D
L	K	Ý	L	K	O	B	L	R	A
O	A	Č	A	E	O	Y	O	I	R
Z	R	Á	A	V	C	T	A	T	P
U	T	E	N	Z	A	R	L	R	A
B	Y	A	L	J	A	P	A	Í	D
!	B	O	B	A	N	V	O	M	K
M	O	T	K	E	Č	Á	V	O	N

TAJENKA: _____

VÝPRAVA
AKCE
VAZAČKA
KOTLÍK
KADAR
KARTY
KLUBOVNA
BOBAN
BROUZDAL
OREL
NOVÁČEK
TOM
MARCEL
BOTA
BOYARD
BUZOLA
PILA
OPAVA

PŘIPRAVOVANÉ AKCE:

- JEDENADVACÍTKA (16.-18. 10.)
- VÝPRAVA NA ŠELENBURK PRO VŠECHNY I NOVÁČKY ANEB POMOZ NÁM PORAZIT ZLÉHO BOYARDA (17. 10.)
- TĚLOCVIČNA (20. 10.)
- DESKOVKY S LPEM (23. 10.)
- PODZIMNÍ PUŤÁK DO ČESKÉHO RÁJE (28. 10. - 01. 11.)
- DRAKIÁDA (7. 11.)
- FESTIVAL OUTDOOROVÝCH FILMŮ V OPAVĚ (10.-13. 11.)
- ZA POSLEDNÍM PUCHÝŘEM ANEB POJEĎ DO ZNOJMA (13.-15. 11.)
- ŠIFRY VE MĚSTĚ (27. 11.)